

**Eliška Smolová: Antonín Dvořák – symfonická báseň Holoubek, op. 110, bakalářská
práce ÚHV FF UK, 2020
(posudek oponenta)**

Eliška Smolová, DiS., si pro svou práci vybrala téma celkem známé, v mnoha směrech atraktivní a badatelsky již poměrně dobře zpracované. Autorka proto zvolila primárně kompilační metodu s cílem co nejúplněji představit vznik a ranou recepci citované Dvořákovy skladby a nastínit relevantní hudebně-historické kontexty. Tomu odpovídá i velmi standardní, mohli bychom říci školsky modelové, možná ne zcela vyvážené, avšak zejména pro méně poučeného čtenáře zcela funkční a obsahově přínosné rozdělení jednotlivých kapitol. Od stručného stavu bádání, přes výklad o vzniku a vývoji symfonické básně v 19. století, nástin domácího tvůrčího kontextu, včetně problematiky programní tvorby u Dvořáka, ale i cenného pohledu na vznik a význam sbírky *Kytice* Karla Jaromíra Erbena, se v poslední kapitole vracíme přímo k Dvořákovu *Holoubkovi*. Zde, jak bylo již řečeno, se autorka soustředí na vznik díla, jeho první uvedení a recepci za Dvořákova života. Otázky ryze kompoziční jsou zmiňovány pouze v souvislosti s dobovou reflexí, což je vzhledem k vymezení tématu a typu práce zcela legitimní.

Autorka ve své práci nepřináší žádná nová zjištění ani interpretace, což – vzhledem k výše řešenému – nepřekvapuje. Přesto je její práce přínosná, neboť velmi pečlivě a přehledně předkládá výsledky dosavadního výzkumu, a to jak takřka kompletní faktografii, tak i vývoj interpretačních linií. Vážnému zájemci o danou problematiku tak nabízí velmi kvalitní souhrn s množstvím detailů, který by i zkušeného badatele jinak stál několik týdnů či spíše měsíců práce. Spíše k diskusi je otázka, zdali v práci neměly být zmíněny také hudební prameny *Holoubka*. S tím potom souvisí i otázka datace přepracování, zejména závěru skladby, který autorka datuje (s ohledem na zmínku v skladatelově korespondenci) k 27. lednu 1897, což ale odporuje podobě klavírního výtahu, který je datován stejně (viz s. 43).

Text je vyhotoven pečlivě, s velkým množstvím bibliografických odkazů (přesně 300), stylisticky je až na překvapivě dobré úrovni. Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.

V Praze, 31. 8. 2020

Mgr. Marc Niubo, Ph. D.